

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig et enkelt anbringende om, at Kommissionen har fortolket og anvendt forordning nr. 1974/2006 ⁽¹⁾ forkert. Kommissionen har med urette antaget, at de i Finland fastsatte betingelser for tildeling af støtte til anskaffelse af brugte maskiner og udstyr ikke var i overensstemmelse med artikel 55, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1974/2006.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 368, s. 15).

Sag anlagt den 14. februar 2014 — Gappol Marzena Porczyńska mod KHIM — GAP (ITM) — (GAPPol)

(Sag T-125/14)

(2014/C 142/52)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polen) (ved advokat J. Gwiazdowska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: GAP (ITM), Inc. (San Francisco, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 2. december 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 686/2013-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: PP Gappol Marzena Porczyńska

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke med ordbestanddelen »GAPPol« for varer og tjenesteydelser i klasse 20, 25 og 37 — EF-varemærkeregistret nr. 8 346 165

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: GAP (ITM), Inc

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »GAP«, EF-figurmærket med ordbestanddelen »GAP« samt nationale ordmærker »GAP« og nationale figurmærker med ordbestanddelen »GAP« for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. februar 2014 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-134/14)

(2014/C 142/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved: T. Henze og J. Möller som befuldmægtigede og advokat T. Lübbig)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse K (2013) 4424 endelig af 18. december 2013 i sagen statsstøtte SA.33995 2013/C (ex 2013/NN) — Tyskland, støtte til strømforsyning fra vedvarende energi og nedsat EEG-afgift for energiintensive virksomheder annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾ og af artikel 108, stk. 2, TEUF

Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at sagsøgte indledte den formelle undersøgelsesprocedure uden at opfylde sin særlige påpasselighedsforpligtelse til fuldstændig afklaring af sagens omstændigheder. Såfremt Kommissionen havde afklaret sagens omstændigheder med den fornødne påpasselighed, havde der ikke foreligget nogen grund til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

2. Andet anbringende: åbenbart urigtigt skøn ved vurderingen af de faktiske omstændigheder

Sagsøgeren har inden for rammerne af det andet anbringende gjort gældende, at Kommissionen misforstod det relevante sagsfaktum, dvs. funktionsmåden for lov om forrang for vedvarende energi, særligt denne lovs ordning for finansielle strømme. Endvidere misforstod Kommissionen »statens« rolle som lovgiver og som organ, der udfører myndighedskontrol, og udledte fejlagtigt deraf, at der forelå en kontrolsituation.

3. Tredje anbringende: ingen begunstigelse af energiintensive virksomheder gennem den særlige kompensationsordning

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF ved i strid med Rettens praksis at lægge til grund, at de energiintensive virksomheder blev favoriseret.

4. Fjerde anbringende: ingen begunstigelse gennem statslige midler

Sagsøgeren har herved gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF, ved at fastslå, at statslige organer udøvede en kontrol med aktiverne i de forskellige private virksomheder, der deltog i ordningen i lov om forrang for vedvarende energi.

5. Femte anbringende: fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 30 TEUF og 110 TEUF

Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte princippet om en forskriftsmæssig administrativ procedure og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ved at foretage en undersøgelse af lov om forrang for vedvarende energi i henhold til artikel 30 TEUF og 110 TEUF, selv om Kommissionen har været bekendt med denne lovs funktionsmåde i mere end 10 år. Kommissionen begik ligeledes en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 30 TEUF og 110 TEUF, eftersom der hverken foreligger nogen afgift i henhold til disse bestemmelser eller nogen diskriminerende situation.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om den Europæiske unions funktionsmåde (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 28. februar 2014 — SolarWorld m.fl. mod Rådet

(Sag T-141/14)

(2014/C 142/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: SolarWorld AG (Bonn, Tyskland), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italien) og Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)